

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 592. Gregorii Pap. Annus 3. Mavritii Imp. Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

11.

Greg. lib. 1. ep. 21. in dicitur. PACEM CVM LONGOBARDIS GREGORIVS.

*Auaris.

EJUSMO- DINA HO- STIBVS QVANDO DANDA. DE CAPTIVS REDE- MENDIS GREGORIVS AGIT

h Greg. lib. 1. ep. 16.

III.

Sed quia hoc anno cum eo penagi congerunt, suo ordine profequuntur ex dicta epistola ad Ioannem Episcopum Rauennatem, quem pacis sequefitem esse voluit, ad persuadendum videlicet Romano Exarcho Raennate degenti, vt pacem cum Longobardorum Duce exquis conditionibus contrahere liceret. Scribens igitur ipse Gregorius immensa afflictatus angustia ad eundem Ioannem, eius imprimis commendans studium pro publicis impensum negotiis, hac ait: *Valde autem mirabar, quid esset, quod illa mihi notissima sollicitudo vestra sanctitatis hinc vbi misique negotiorum minime predesset. Sed scriptu vestru discurrentibus, agnosco vos quidem sollicite agere, sed tamen apud quem agere possitis, non habere. Peccatu ergo hoc meo repeto, quia iste, qui mihi interest, & respognare contra inimicos nostros distimulat, & nos facere pacem vetat: quamuis iam modo etiam si vellet facere, omnino non possumus: quia Arnulphus exarcho Antbaris & Nordulphi habens, eorum sibi dari precaria desiderat, vt nobiscum aliquid loqui de pace dignetur. Et inferius: *Mouere autem vos non debet presati excellentissimi viri Romani Patricij & Exarchi inuicestas: quia nos quantum eum loco & ordine proximus, tanto si quia sunt eius leuia, tolerare mature & gaudent debemus. Si quando tamen est aliquis cum eo locus obfistendi, agat apud eum fraternitatis vestra, vt pacem cum Arnulpho, si ad aliquid parum possumus, faciamus: quia miles de Romana vrbe ablatu est, sic ipse nouit. Theodosianus vero, qui hinc remanserunt, eorum non accipientes, vix ad muerum custodiam se accommodant. Et desistite ab omnibus curis, si pacem non habet, quomodo subsistet? Et inferius de iisdem Longobardis sub eodem Duce Arnulpho: *De Napoliq; una vero vrbe, excellentissimo viro Exarcho instanter imminente, vobis indicatum, quia Arogas, vt cognominus, cum Arnulpho se fecit, & Republica contra fidem venit, & valde implitu est eadem ciuitati, in quam si celeriter dux non mittatur, omnino sem inter perditas habebitur. Quod vero ab iisdem Longobardis ciuitatibus captis, & aliquibus ex eis inuentis alii ciuium dispersi essent, alii ducti captiui: pro illud redimendis idem Gregorius laborauit. Verum quod ab eodem Ioanne literis commendata accepit ciuitatem Aquileiensem, cui praerat Senerus Episcopus schismaticus, quid de his in primis respiciat eadem epistola Gregorius, accipe: sic enim ait:***

De hoc quod dicitur, inuenta ciuitate Seneri si hispaniis electio nomen esse mittendum: idcirco vestra fraternitas scisse, quia quae contra no praemia in Palatum mittat, ignorat. Quae est non transiueret: nobis considerandum fuit, quia misericordia prius fidelibus, ac postea Ecclesie hostibus est facienda. Iuxta quippe est ciuitas Phannum, in qua multi captiui sunt: ad quam ego iam transiitio omni transiitioe volui, sed inter hostes multos non presumpsit. Videtur ergo mihi, vt Claudium abbatem cum aliquanta pecunia illius transfmittere debeat, & liberis, quos illi pro pretio suo in seruitio teneri inuenit, vel si qui adhuc sunt captiui, redimat. De summa vero eiusdem pecunia transtmittenda, vobis certum sit, quia quicquid vos decernit, mihi placet. Sin autem cum excellentissimo viro Romano Patricio agitur, vt pacem facere cum Arnulpho debeamus: ego ad vos personam alicui transmittere paratus sum, cum qua meo casu causa similis fuerit, hanc de redimendis captiuis, & pace cum Longobardis faciende Gregorius. Quod vero ad Senerum schismaticum pertinet, cuius ciuitatem incensam tradit: non alium hinc Senerum ab illo pates Episcopo Aquileiensi, qui ad Synodum Romam ab eodem sancto Gregorio vocatus fuerat, iterum (vt diximus) lapsus.

Inter tot vero Longobardorum tumultus, ipse Gregorius summo veluti in otio constitutus, nihil pretermisit exaustissime curae pastoralis. Legati autem ex Numidia Romam hoc anno sunt missi ad sedem Apostolicam nihil boni ferentes. Etenim cum anno superioris (vt vidimus) dicitur ad eius prouinciae Episcopus literis, vetaisset Gregorius Donatitarum Episcopum deligi in Numidia Primatem: alia via hostis irumpere conatus est, nempellud agens, vt quod olim bono pacis vidimus aliquando fuisse permissum, iterum restitueret, nimirum vt in vnaqueque vrbe, vbi essent populi Donatitae, licet ibi esset Catholicus Episcopus, nihilominus fineretur esse pa-

riet Episcopos Donatitarum. Et enim vt fides, pecunia data, Donatita ab Episcopo Catholico impetrat, insuper & illud, vt peroluta pecunia, concederetur iisdem Donatistis tenam baptizare Catholicos. Horum malorum nunci duo ad ipsam Romanam Pontificem ex Numidia diaconi sunt profecti.

Ad haec tam enormia corrigenda, in Numidiam proficisci iussit Gregorius Hilarius S. R. E. Chazarum de gentem Carthagine, de quo facta est mentio anno superioris: vt coacto Concilio, deponeret Episcopum qui Episcopalem vendidisset dignitatem schismaticam. Atque vt conatus Donatitarum magis magisque coalescentes comprimeretur, scriptis de his dolens ipse Pontifex literas ad Columbum in Numidia Episcopum illius verbis e:

Natum est, charissime in Christo frater, quod antiquum hostis, qui primum hominem de paradisi delicio in hanc artem, sam vitam callida perfusione depoluit: & in eo iam ranc humani generi pernam mortalitatis iniecit, eadem nunc caliditate tuum Dominicum pastorem, quo facilius gregem capias, transiitio nectur veneni insere. Et tunc iam potestate propria vendicatur, sed nos, qui, licet immeriti, sedem Apostolicam vobis Petri Apostoli, vno principu suscepimus gubernauimus, ipse Pontificatus officio cogimur generari hosti quibus volumus vestros.

Perreca igitur petitione inueniunt nobis presertim littere Constantij & Mylellij (vt afferunt) Ecclesie Palentinae diacones in Numidia prouincia constituta, Maximianum eiusdem Ecclesie Antistitem in loco, quo degit, corruptum suum, Donatistarum Episcopum noua licentia fieri permisse: cum eisdem anterior vsum permitteret, manere atque persistere sicut Catholica prohiberet. Ob hoc ergo fraternitatem tuam scriptis praesens necessario duximus adhortandam, vt veniente ad te Hilario Chazarulo nostro, alioquo Episcoporum vniuersi Concilio, habita omni terrore venturi iudicij, causa eodem solliciti scilicet de hoc indagare perquiri. Et si capitulum hoc a praesentem latorem prolixo Episcopo documentis uolens fieri approbatum, a deprete officio quo fungitur, medio omnibus degeratur: vt & de ad praesentem lucra per agitionem delicti reddat, & capere in Italia non presertim. Equum enim est, vt quilibet in Christo, & v. m. Dominum nostrum hereticum, accepta pecunia, vendidit, vt referret, ab eum videlicet sacrosancti corporis sanguinem tractanda mysterij submoueat. Si quia autem inter eos extraxerit hoc damnorum quorundam, vel primatorum negotiorum, si niti petito dilacionem sperum continet) versus intentio hanc tua fraternitas cum predicto Chazarulo nostra priuata agitione perquirat, & inter vtraque partem iustitia procedenda sit.

Porro autem praesentium latorem infuicandis dulcibus, Donatistarum heresim pro peccatis nostris quouide dilatum, & valde plures, data per venalitate licentia, post Catholicum baptismum a Donatistis deus baptizari. Quod quam graue sit, frater, oportet nos tota mentis intentione perpendere. Ecce lapsi Dominicum gregem non iam in nocte latenter, sed in aperta luce delinunt: & nos cum & affari in omnium noce certum, & nulla sollicitudine, nulla verborum aculis obtentum. Quos ergo fructu Domino multiplicati gregis ostendimus: si & ipsi, quem pastorem suscepimus, etiosa mente certum a vestra deuari? Ideo deamus igitur cor nostrum terremi in pastorem inuicem iacere, qui biennales noctes, inuicibus gelone conficit, ducant sepe per angustias, ne vel vna ovis, & non forte vtrius perat. Quam & si insidiator ore voracis momorderit: quomodo satagat? quibus cordis anhelant gibus? in quas vocis, vt eruant capere per angustias simulante profugum, ne a gregis domino, quicquid per mercedem perdidit, excogit. Vigilemus ergo, ne quid percat: aut si captum forte quid fuerit, roboribus diuicem eloquiorum ad gregem Dominicum redicamus: vt ille, qui pastor pastorem est, regesse nos circa gregem suum suo misereri dignetur iudicio comprobare. Hoc quoque vos necesse est saliter attendere, vt si qua contra latorem praesentium eiusdem Episcopi redia fuerit petita, solliciti debeat indagare perquiri. Et si forte illi usquequaque pro sua culpa iure ferendi sunt, nequam censuram esse parandam, haec tunc Gregorius ad Primatem Numidia Columbum mentis Augusto. Porro infelix Ecclesia Africana non his tantum spibus Donatitarum haereticorum oppleta erat, sed in-

IV.

Greg. lib. 1. ep. 21. in dicitur. PACEM CVM LONGOBARDIS GREGORIVS.

h Greg. lib. 1. ep. 16.

Ira quidem vead alyhm ex toto orbe Christiano confu-
giebant, quiniante persequerentur aliquam patenter,
quibus Romana Ecclesia pontifex ius dicebat. Sicigitur
percoquitis iis, que contra eundem Hadrianum allata
essent, eum S. Gregorius vt innocencem absoluit: Archie-
piscopus vero primæ Iustinianæ, qui eum damnauerat,
ad certum tempus communiõne priuauit, eiusmodi in
hac causa in eum sententiam pronuncians a:

a Greg. lib.
2. ep. 6. ind.
11.
SENTEN-
TIA GRE-
GORII.

Quod vero ad presens attinet, castatim prius atq; ad nihil aliud red-
diti prædictæ sententiæ tuæ decreti: ex beati Petri principis Aposto-
lorum auctoritate decernimus, vt quia a sacra commu-
nitate priuatum, ab omnipotenti Deo nostro tanti excessus ve-
nitiam cum summa penitentia ac lacrymis exorare. Quod si hanc
sententiam nostram te cognouerimus implese renuisti; non iam
tantum inuisitatum, sed & contumaciam fraternitatis tuæ cogno-
scas, adiuuante Domino, sciremus puniendam. Presertim vero Ha-
drianum fratrem & episcopum nostrum ex tua sententiâ (vt dixi-
mus) iniquamque canonibus, acque legibus existente damnatum,
in suum locum atque ordinem reuerti, Christo conuente dispo-
nente: vt nec illi fraternitatis tuæ necesse contra iustitiam amittent prolata
sententiâ, nec chartis tuas proplacanda futuri indignatione iudicij
ingredia remaneat. hucunque sententiæ acque finis episto-
læ. Eodem quoque argumento scripti b ad Ioannem Epi-
scopum Larisæ, quem consentientem in Hadrianum da-
mnatione eidem Ioanni Iustinianæ Episcopo alius penis
affecit. Facta sunt hæc Romæ hoc anno, mense Octobri.
Ex quibus probe vides, præfuisse Romanum Episcopum
Iudicem primarij totius Christiani orbis Episcopi; huius-
sequæ eiudem Romani Pontificis maneris, reliquum
in orbe positorem Antistitem moris noscere acque cor-
rigere, vt ex his, que diximus, atque prædictis iam as-
intelliges.

X.
DA CAUSA
NATALIS
EPISCOPI
S. LONI-
TANI.

Ex Dalmatia enim hoc item anno allata est in Verben
causa Natalis Episcopi Salonitani aduersus suam Archi-
diaconum concitati: ad quem ista Gregorius c. Multis ab
vrbis tuis venientibus, frater charissime, dilecti pastor ali tuis a dereli-
ctis, solus te conuini occupatum. Que audita non crediderim, nisi hæc
actuum tuarum experimere approbarem. Nam quia nequaquam
lectum studeas, nequaquam exhortationi omnino, sed ipsum quoq;
vsum Ecclesiasticum ignarus; hoc est in testimonium, quod cur,
sub quibus es positus, reuocentiam seruare nescis. Cum enim sancta
memoria decessoris mei fuerit scripto prohibuit, ne contra Honorat-
um Archidiaconum tuum dolorem tam longe ingrattitudinis in
corde retineres, eumque a me sepe correctum fueris, & hæc tibi sion-
mopere fuerint interdita, & mandata Dei negligens, & scripta no-
stra contemnens præfatum Honoratum Archidiaconum tuum qua-
si ad fortiozem honorem prouehens, conatus es callida arte degrada-
re. Vnde actum est, vt eo de Archidiaconatu loco sionmote, alium
accessisset, quatuor moribus obtemperare potuisset, cum præfatus vir
pro nulla tibi re (vt arbitror) displicuit, nisi quod vasa sacra & ve-
lamenta tuis te parentibus dare prohibebat, &c. hæc tota causilla.
Decernit vero, vt eundem Honoratum restituat in pessi-
mum locum, quod nisi obtemperet, vsu pallii priuatis; & si
retardet adhuc, excommunicatum denunciet; & de Epi-
scopatu, an ipsum retinere debeat, alia sententiâ desinien-
dum relinquit. Scribit eadē ad Episcopos omnes in Dal-
matia constitutos d & alios.

d Greg. lib.
2. ep. 15. lib.

Quod vero idem Natalis Episcopus de iis omnibus,
que dicta sunt obiecta ab ipso Gregorio Papa se excusa-
ret, quomodo easdem ipsas eius excusationes idem Pon-
tifex arguat, que extat de his ipsius Gregorii epistola csta-
tis docet: qui vero antea vsus fuerat ad correctionē Gre-
gorius acrimonia vini, leniens vlcera oleo, omnino sana-
uit. Sed audi, quam se deorfum, vt superbum humiliet,
inclinet ipse Gregorius: Ecce, inquit, fraternitatis tuæ agere tu-
lit se de conuini a me esse reprehensam: cum ego, qui estis hanc non
vita. tamen loco tr assequor, ab omnibus corpi, ab omnibus con-
danti paratus sum: & hunc solum mihi amicum agnoscio, per cuius
linguam ante apparitionem districti iudicij mea macula mentis
tergo. hæc Gregorius, & non frustra: etenim correptionis
emplastrum ex hoc libenter super vlcus ille accepit, quod
grato animo se eo vti paratum, ipse Pontifex Gregorius
sic professus: si que adhibito tali remedio, curauit aggro-
tata: nam eum ad meliorem fuisse frugem conuertum

XI.
e Greg. lib.
2. ep. 13.

gautus est Gregorius ipse in litteris postea ad Ioannem
Raennatem Episcopum datis, in quibus hæc in fine fuit
fratre autem & episcopo nostro Natali valde contristabar, quod
de illo quadam superba cognouerim: sed quia moris sacri tunc corre-
xit, meam tristitiam sinitu mecum vincendo consolatum est. Ad
Natali Salonitano Episcopo factis.

Cam igitur omnes, qui se aliquod iniuste pati ab Epi-
scopo suo dolerent, ad Romanum Pont. libellum supplicem
affere consueverint: inter alios accidit hoc item an-
no, vt Isidorus vir illustris se iniuste excommunicatum à
Ianuario Episcopo Calatitano in Sardinia, apud Grego-
rium conuictus sit. Sed quam ob causam, audi ex ipso S.
Gregorio ad eundem Ianuarium ista scribente g: Inter
querelas multiplices Isidorum vi clarissimū a fraternitate tua postea
se excommunicatum anathematizatumque conuictus est. Quod
ob quædam factum fuerit, dum a clerico tuo qui præfuerat, pæse-
sensum addidisse: pro nulla alia causa, nisi pro eo, quod te inuicem
rat, factum inuoluit. Quæ res nos reuoluerit affligit. Quod si ita est,
nil te ostendit de celestibus cogitare, sed terrenam te conuictationem
habere significat, dum pro vindicta propriæ iniuriæ, quod sacro iure
in prohibetur, malebitionem anathematizatum inuicisti, vnde de casu
romano ego circumspicere atque sollicitus, & talia conuictus
defensione propria inuicta inferre demum te præsumi. Nam
tale aliquid feceris, in te scias postea vindicandum, ita ad Ianua-
rium.

Contra vero sicut de acceptis iniurijs vlciferentes se E-
piscopos reprehendit, ita eas patienter perferendis præ-
stito esse non debent. Cum enim Paulus, cui admittitiam
demandata fuerat Ecclesiæ Neapolitanæ, non verba, sed
verbera in quadam seditione conuicta per familiam Cle-
mentie illustris fecerit in passus esse: ad vindictam soles
Gregorius ipse infurgens, misit, qui de persecutoribus
inquiret, si quisque in eos ad fecularem quoque iudi-
cem pro vindicta. Erant de his ipsius Gregorii litteræ ad
Petrum subdiaconum Campaniæ, h nec non ad ipsum
Paulum Episcopum, qui id passus fuerat, & quidem (vt
puto) ab hæreticis, siue schismaticis: etenim veritas illi
causa ipsam esse passum, in data ad eum epistola docet, vt
bi ait: Vt ergo ad maiorem fraternitatis tuæ gloriam applaurem,
hæc res constantiam tuam nec frangere, nec a via debet irritari
uertere: nam maior in sacerdotibus merces est, in veritate iustitiam
etiam post iniurias peruenire. Porro Paulum paulo post ex
hac vita migrasse, docent eisdem S. Gregorii litteræ da-
tæ mense Decembri de Neapolitano Episcopo eligendo,
eo quod qui electus fuit Florentinus subdiaconus A-
postolice sedis, cum fugiens euasisset, hæc tunc vacanti-
lata erat Ecclesiæ.

Accidit quoque eodem anno, vt alid hinc inde d-
ueris locis ex more deferrentur, appellationes ad ipsum
Gregorium Romanum Pontificem. Damno enim non
secundum canones Florentino Episcopatui Ecclesiæ E-
piscopo, voluit, litterato iudicio eius causam tractari. Gre-
gorium vero Argenti Episcopum accusatum. Romanum
mittendum, litteris præcepit m anno superiore: sed de ea
causa inferius pluribus suo loco agendum erit. Praxis au-
tem tunc in his ita se habebat, vt si quando Episcopus ap-
pud Rom. Pontificem accusatus, Romanusque vocatus
damnari minime meruisset: tunc ad sui purgationem iu-
rare compelleretur supra corpus S. Petri Apostoli, leuand-
dam ea etiam que habet S. Augustinus n. quod hoc no-
factum est de Leone Episcopo Catanensi, anno superio-
ri Romam vocato.

Ceterum qui deducas in iudicium accusationis Epi-
scoporum quam diligentissimo studio Gregorius espren-
di voluit, ne damnaretur innocens, vel ab solueretur in-
minis auctor: idem totus in his erat, vt si vel iam in-
guem quempiam Episcoporum (quos decet esse omni-
no perfectos) a recto virtutis tramite declinare cogno-
fecerit: ipse continuo studeret, datis ad eum litteris, re-
uocare. Nam cum ex litteris Bonificij Episcopi Regni-
fis perciperet ipsum de bonis operibus captare aliquam
gloriam: eum ad animi demissionem reuocans, ita scrip-
sit o: Quibusdam venientibus agnosci frater noster tuam mo-
sericordiam operibus reuoluerit inijstere, atque omnipotens Deo

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

de quolibet privato monacho prophanitate ad eos con-
gessit, certe quidem magis inuigilant, ut monachorum in
pretextu quam sanctissime stuerent. Quia tunc Abbas
gete se debeat in suo munere, idem scribens ad Iohannem
Abbatem haec habet: Non frequenter furas egrediaris. In casu
istis procuratorem instituit, et tu ad lectum in vaca. De his qui
de isto solentur. Quorum quosdam pauperibus largiata tamen, et
uos, quod Iohannes regnum dicitur, haec de monachis.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

XIX.

Quod vero ad laicos pertinet idem Gregorius non so-
lum peccantes arguebat, sed etiam dantes bonum aliquid
agere, haud absque reprehensione ab eis sinebat. Etenim
Rusticianam Patriciam ex nobilibus ciuitibus illis Roma-
nis, qui Constantinopolim in graeciam, progenitam de
quibus plura in perus dicta sunt, remorantem huius pro-
fectionem ad terram sanctam, hinc in solymam se daret ad
ipam iurestrata compellat: Valde mirum est, cur de-
liberata via eunda ad bea sancta intentione, cuius boni operi de-
sideris, dum si quando bonum aliquid dero ceditur in corde co-
cipitur, ceteri necesse est deo opere compleri, ne, diuallum infideli-
tatem non arretit, subinde impolumenta suggerat, quibus ad
effectum minime desiderata sua nisi occupatiuone deuitata perlin-
cat. Vnde necesse est excellentis vestram omnibus imperatorum pio
casu obtinuit antea, et. Vidisti quanti Gregorius faceret
ad loca sancta peregrinationem: vnde magis dantur
impii Nouatores. Porro rusticianam hanc eandem esse
cum illa, ad quam infra, hinc extant duo alii et cetera de Grego-
rii epistola, ex personis in eisdem nominibus, quas talia
mandata intelligi potest. Ceterum sicut ad bene agendum
laicos exhibuit impulsorem, ita refraetatis et agacis est
mansuetum impetum frangi in her, cum aduersus miserabi-
les personas insurunt. Ad Petrum enim in subiacentum
Campanie ita scribitur: Sicut in iustis laicorum prouideatur
haec non cupimus, ita in peccatis laicorum moderata te volumus au-
ditorate consistere. Violentus namq, laicos coercere, non contra lege-
m agere, sed legi ferre subditum, et. Subdit de nomine illa
boni videtur a laico nomine: pro qua nihilum suum
Gregorius aduersus eum usurgetur.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

XX.

Hoc eodem anno inter tot Gregorii animas Felix il-
lud ac factum accidit, ut reperta tunica S. Iohannis Evan-
gelistae Romam deferretur. Cum enim innotuisset ipse
Gregorio tunicam S. Iohannis apud quendam Episcopum
abscidit, Episcopus illum cum ea Romam venire praec-
cepit, haec de his scribens ad Iohannem Abbatem x. De tuni-
ca vero S. Iohannis omnino gratia suscipi, quia solentur iusta mihi in-
dicare, sed si debeat delecto in a. tubi ipam tunicam, aut quod me-
mori, eundem Episcopum, qui cum habet, cum clericis suis et cum
ipsa ad me transtulere, quatenus et beneficiis tunicam perfrua-
mur, et de eodem Episcopo, vel clericis mercedem habere volu-
mus, haec Gregorius. Et claram quidem eam fuisse Romam,
et collocatam sub altare sancti Iohannis in basilica Con-
stantiniana, testatur Iohannes diaconus, qui eandem con-
fessionem consecrare in iustis tradit, ut eum: Que quidem
vestes usque hactenus tantum in iustis consecrare probantur, et facta
tate tempore foras exuisse plantare conferant, inudatione vero
fuerunt conseruantur, receteri & alia, que in basilica. Quid
mirum, si in tunica sancti Iohannis edentur diuinitus sig-
na, cum & in iudicis ac semine dms Pauli (quod fecerunt
omnes) miracula fierent? Sed de his aliis locupletius di-
ctum est.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

XXI.

Ne quid vero praetereamus Gregorii anni huius res-
turi gestatum: inter alias, quas ad populum habere con-
suevit homilias, ea, quae in Euangelia trigentes octaua
nunciat, dicta in basilica sancti Clementis, hoc ipso
anno habita esse notitur, dum a tempore illo inguen-
tis in Vrbe pestilentiae biennium ibi numerat, cum res
tunc gestas recenseret, quas nos superius suo loco nar-
cauimus. Porro homiliarum illarum quadraginta in sa-
era Euangelia ab ipso editarum non alia est habenda
ratio, quam quae ab ipso imita intelligitur: eo enim quo-
o digne collocata, pariter dicte sunt, vel per Notarium
recitata, ita disposita, prout ipse in praefatione illarum
fecisse testatur his verbis: Inter sacra Missarum solennia,
ex his, quae diebus certis in hac Ecclesia leges more solent, sancti
Euangely quadraginta lectiones expofuit. Et quarundam quidem
dicitur

Greg. lib. 3. cap. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

XII. Cetera
XIII. De
XIV. Greg.
XV. Greg.

